



## Határozatok Tára

**C-281/22. sz. ügy**

**G. K. és társai**

(az Oberlandesgericht Wien [Ausztria] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

**A Bíróság ítélete (nagytanács), 2023. december 21.**

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Európai Ügyészség – (EU) 2017/1939 rendelet – 31. cikk – Határokon átnyúló nyomozások – Bírói engedély – A felülvizsgálat terjedelme – 32. cikk – Az átadott intézkedések végrehajtása”

*Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Európai Ügyészség – 2017/1939 rendelet – Nyomozási cselekmények és egyéb intézkedések – Határokon átnyúló nyomozások – A segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának joga értelmében bírói engedélyhez kötött, átadott nyomozási cselekmény – A bírósági felülvizsgálat terjedelme – Az intézkedés végrehajtásával kapcsolatos tényezők – A segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamában elvégzendő felülvizsgálat – Az intézkedés indokolásával és elfogadásával kapcsolatos tényezők – Az érintett személy alapvető jogaiba való súlyos beavatkozás – Az eljáró delegált európai ügyész tagállamában elvégzendő felülvizsgálat*

(Az Európai Unió Alapjogi Chartája; 2017/1939 tanácsi rendelet (12), (14), (20), (60) preambulumbekzdés, valamint 31. és 32. cikk)

(lásd: 53–55., 64., 65., 67–73., 75., 78. pont és a rendelkező rész)

### **Összefoglalás**

Az Európai Ügyészség egy németországi delegált európai ügyészen keresztül nyomozást folytat G. K., S. L. és a B. O. D. GmbH ellen, akiket azzal gyanúsítanak, hogy hamis vámáru-nyilatkozatokat tettek, és ezáltal hozzávetőleg 1 295 000 euró kárt okoztak az Unió pénzügyi érdekei sérelmére.

A Németországban folytatott nyomozás keretében az Európai Ügyészség szükségesnek tartotta, hogy más tagállamokban, így Ausztriában is gyűjtsenek bizonyítékokat. Ennek érdekében az eljáró német delegált európai ügyész a vádlottak Ausztriában lévő tulajdonának átkutatására és lefoglalására irányuló intézkedések végrehajtását átadta a segítséget nyújtó osztrák delegált európai ügyésznek.<sup>1</sup> 2021. november 9-én ez utóbbi a B. O. D. és anyavállalata üzlethelyiségeinek,

<sup>1</sup> Az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről szóló, 2017. október 12-i (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet (HL 2017. L 283., 1. o.; a továbbiakban: 2017/1939 rendelet) 31. cikke értelmében.

illetve G. K. és S. L. Ausztriában található lakóhelyének átkutatását, illetve lefoglalást rendelt el. Ugyanakkor a hatáskörrel rendelkező osztrák bíróságoktól ezen intézkedések bírói engedélyezését kérte.<sup>2</sup> Ezen engedélyek megszerzését követően az elrendelt intézkedéseket foganatosították.

2021. december 1-jén G. K., a B. O. D. és S. L. panaszt nyújtott be az osztrák bíróságoknak a szóban forgó intézkedéseket engedélyező határozataival szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz, az Oberlandesgericht Wienhez (bécsi regionális felsőbbbíróság, Ausztria). Többek között a velük szemben elrendelt nyomozási cselekmények indokoltságát vitatták.

A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy amennyiben valamely átadott nyomozási cselekmény a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamában bírói engedélyhez kötött, ezt a nyomozási cselekményt e tagállam valamely bíróságának az ugyanezen tagállamban előírt valamennyi alaki és anyagi jogi rendelkezésre tekintettel meg kell-e vizsgálnia.

Ítéletében a nagytanácsban eljáró Bíróság pontosítja azon felülvizsgálat terjedelmét, amelyet a segítséget nyújtó delegált európai ügyésznek az átadott nyomozási cselekmény engedélyezésére irányuló kérelme alapján eljáró bíróságok gyakorolhatnak.

### *A Bíróság álláspontja*

Először is a Bíróság megjegyzi, hogy bár a 2017/1939 rendelet 31. cikke (3) bekezdésének első albekezdése a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának jogával összhangban bírói engedély beszerzését írja elő abban az esetben, ha az átadott nyomozási cselekményhez e tagállam joga szerint ilyen engedélyre van szükség, e rendelet 31. és 32. cikke nem pontosítja az illetékes bíróság által elvégzendő felülvizsgálat terjedelmét. Ugyanakkor e két cikk<sup>3</sup> szövegéből kitűnik, hogy az átadott nyomozási cselekmény elfogadására, valamint indokolására az eljáró delegált európai ügyész tagállamának joga az irányadó, míg az ilyen intézkedés végrehajtását a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának joga szabályozza. Az e cikkek által egyrészt az átadott nyomozási cselekmény indokolása és elfogadása, másrészt annak végrehajtása között tett megkülönböztetés a tagállamok közötti, büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés rendszere mögött meghúzódó logikát tükrözi, amely rendszer a kölcsönös bizalom és kölcsönös elismerés elvén alapul. Márpedig az ezen elveken alapuló igazságügyi együttműködés keretében a végrehajtó hatóságnak nem feladata annak ellenőrzése, hogy a kibocsátó hatóság tiszteletben tartja-e az általa végrehajtandó igazságügyi határozat kibocsátásához szükséges feltételeket.

A Bíróság ezt követően emlékeztet arra, hogy e rendelet célja az Európai Ügyészség létrehozása révén az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elleni hatékonyabb küzdelem.<sup>4</sup> Ebből következik, hogy az e rendeletben előírt eljárások meghatározásával az uniós jogalkotó olyan mechanizmust kívánt létrehozni, amely az Európai Ügyészség által folytatott, határokon átnyúló nyomozások hatékonyságát legalább olyan magas szinten garantálhatja, mint a tagállamok között büntetőügyekben folytatott, a kölcsönös bizalom és elismerés elvén alapuló igazságügyi együttműködés rendszere keretében előírt eljárások alkalmazása. Márpedig amennyiben az e rendelet 31. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében említett bírói engedély megadása az

<sup>2</sup> A 2017/1939 rendelet 31. cikke (3) bekezdésének első albekezdése kimondja, hogy amennyiben az intézkedéshez a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának joga szerint bírói engedélyre van szükség, ez utóbbi ügyész az adott tagállam jogával összhangban beszerzi az engedélyt.

<sup>3</sup> Konkrétabban az (EU) 2017/1939 rendelet 31. cikkének (1) és (2) bekezdésének, illetve 32. cikkének szövegéből.

<sup>4</sup> Lásd a 2017/1939 rendelet (12), (14), (20) és (60) preambulumbekzdését.

érintett átadott nyomozási cselekmény indokolásával és elfogadásával kapcsolatos tényezőknek a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának hatáskörrel rendelkező hatósága általi vizsgálatától függhet, a gyakorlatban az ilyen jogi eszközökkel bevezetettnél kevésbé hatékony rendszert eredményezne, és így aláásná az ugyanezen rendelet által követett célt. Egyrészt ugyanis a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállama illetékes hatóságának többek között az ügyiratok egészét alaposan meg kellene vizsgálnia, amelyet – adott esetben fordítással együtt – továbbítani kellene a részére. Másrészt a felülvizsgálathoz az eljáró delegált európai ügyész tagállamának jogát kellene alkalmaznia, noha nem tekinthető úgy, hogy a legkedvezőbb helyzetben lenne ennek elvégzéséhez.

A Bíróság megállapítja, hogy a 2017/1939 rendelet a delegált európai ügyészeknek az Európai Ügyészség határokon átnyúló nyomozásai keretében történő együttműködése tekintetében különbséget tesz az átadott intézkedésnek – az eljáró delegált európai ügyész hatáskörébe tartozó – indokolásával és elfogadásával kapcsolatos felelősségi körök, valamint az ezen intézkedésnek – a segítséget nyújtó delegált európai ügyész hatáskörébe tartozó – végrehajtásával kapcsolatos felelősségi körök között. E felelősségmegosztásnak megfelelően a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának joga által előírt bírói engedélyhez kapcsolódó felülvizsgálat csak az ezen intézkedés végrehajtásával kapcsolatos tényezőkre terjedhet ki, az említett intézkedés elfogadásával és indokolásával kapcsolatos tényezőkre azonban nem.

Az átadott intézkedés indokolásával és elfogadásával kapcsolatos tényezőket illetően a Bíróság mindazonáltal hangsúlyozza, hogy ezeknek az eljáró delegált európai ügyész tagállamában – az érintett személynek az Európai Unió Alapjogi Chartájában biztosított jogaiba való súlyos beavatkozás esetén – előzetes bírósági felülvizsgálat tárgyát kell képezniük. A 2017/1939 rendelet 31. cikke (2) bekezdésének megfelelően ugyanis az eljáró delegált európai ügyész tagállamának kell előírnia az átadott nyomozási cselekmény indoklására és elfogadására vonatkozó feltételek előzetes bírósági felülvizsgálatát, figyelembe véve az Alapjogi Chartából eredő követelményeket. Az olyan nyomozási cselekmények esetében, mint a magánlakások átkutatása, személyes vagyontárgyakra vonatkozó biztosítási intézkedések vagy vagyoni eszközök befagyasztása, e tagállam feladata, hogy a nemzeti jogban megfelelő és elegendő biztosítékokat – például előzetes bírósági felülvizsgálatot – írjon elő az ilyen intézkedések jogszerűségének és szükségességének biztosítása érdekében.